

Uvod

Božja porodnica sredi romarske Cerkve – to sliko Jezusove matere nam je zapustil sv. Janez Pavel II. v svoji marijanski okrožnici. Pri tem se je dotaknil tako različnih vidikov navzočnosti Božje Matere kot tudi razpona njenega delovanja.

Poseben pečat njene navzočnosti predstavljajo marijanski romarski kraji, na katerih – kot je poudaril sveti oče – »vsi narodi in celine iščejo srečanje z Gospodovo materjo, s tisto, ki je blažena, ker je verovala« (*Redemptoris Mater*, 28). Eden izmed teh krajev, čeprav uradno še ne velja za romarski kraj, je tudi majhno naselje Heede na severozahodu Nemčije. Tu se je na pragu druge svetovne vojne, v letih od 1937 do 1940, Božja Mati prikazovala štirim deklicam.

Marija se je v Heede prikazala kot Kraljica vesoljstva in Kraljica duš v vicah. S tem je ponovno potrdila, da ima tudi sama delež pri vladavini svojega Sina. Je prva med tistimi, ki – kot nas uči Drugi vatikanski koncil – Kristusu služijo tudi v drugih ter s ponižnostjo in potrpežljivostjo vodijo »svoje brate h Kralju, kateremu služiti se pravi kraljevati« (*Lumen Gentium*, 36). V tem duhu Marijino kraljevsko službo, ki vodi k izviru milosti v Jezusovem kraljestvu, že vrsto let doživljajo številni romarji, ki iz raznih evropskih dežel prihajajo v Heede.

Bog je gospodar vsega, kar je ustvaril. Tudi človek ima v njem svoj začetek in konec. Bog je vsa-

kemu človeku blizu; svojo bližino lahko pokaže na zelo presenetljiv, včasih celo naravnost čudovit način. K človeku ga žene ljubezen, ki je njegovo bistvo. Na poseben način je to izrazil, ko nam je na zemljo poslal svojega Sina Jezusa Kristusa, podobo ljubezni. Jezus se je poistil z vsakim izmed nas, postal je človek.

Ta skrivnost se je lahko uresničila po veri in osebni privolitvi Device Marije iz Nazareta. Odrešijska zgodovina priča, da ima ona, mati, na Jezusovi poti k ljudem posebno mesto: ona je tista, ki nas vodi in nam kaže pot k Sinu. Kot Jezusova mati je obenem tudi mati vsakega izmed nas (prim. Jn 19,26–27).

Mati svojih otrok ne pušča samih. Prihaja k njim, da jih tolaži, pa tudi da jih svari in poziva k premisleku. Svoje otroke ljubi z materinskim srcem. In včasih to ljubezen razkrije tudi s prikazovanjem.

Marijina prikazovanja in z njimi povezana sporočila, prerokbe in čudeži so pojav, ki gane in osuplja tako pripadnike vseh veroizpovedi kot tudi predstavnike različnih znanstvenih disciplin ter jih spodbuja k razmisleku in analizi. V zadnjih desetletjih smo bili deležni cele vrste Marijinih prikazovanj, v katerih se nam je pokazala na tako osupljiv način, da je vsak izmed nas primoran k razmisleku o njih. Nihče ne sme ostati ravnodušen do tega pojava in gluh za glas Božje Matere. Biti moramo vroči ali mrzli, sicer nas bo Bog »izpljunil iz svojih ust« (prim. Raz 3,15–16).

V ta tok izpričevanja skrivnosti Marijine materinske ljubezni se uvršča tudi »Zadeva Heede«. Njene korenine segajo v leta 1937-1940, ko se je Božja Mati prikazala štirim deklicam: Susanni Bruns, Anni Schulte ter Marii in Greti Ganseforth. Deklice so bile takrat stare od enajst do trinajst let, bile so še otroci. Dve izmed njih (A. Schulte in M. Ganseforth) še vedno živita. In »Zadeva Heede« se ni končala z zadnjim Marijinim prikazanjem 3. novembra 1940, temveč traja še danes.

Srečanje z Marijo je privedlo do tega, da je ena izmed štirih mladih vidkinj, Grete Ganseforth, prostovoljno in zavestno prevzela usodo spokornice v zadoščenje za človeške grehe pred Bogom. Prejela je stigme trpljenja in skrivnostne rane na svojem telesu, ki jih je nosila več kot dvainpetdeset let svojega življenja vse do smrti (od 10. decembra 1943 do 27. januarja 1996). Grete je z žrtvijo svojega trpljenja postala Marijino orodje za odrešenje izgubljenih grešnikov.

Zgodovina občine Heede

Naselje Heede leži na severozahodu Nemčije ob reki Ems. Emsland, kakor se ta pokrajina imenuje, na zahodu meji na Nizozemsko, na severu pa na Vzhodno Frizijo. Heede sodi v škofijo Osnabrück in v okraj Dörpen. Občina ima približno 2300 prebivalcev in se razteza na površini 31,1 km². V njej sta dve katoliški cerkvi: cerkev

sv. Petra V vezeh, ki je bila zgrajena leta 1484, in cerkev Marije Kraljice veseljstva (Maria, Regina Universorum), ki je bila posvečena leta 1977. Nova cerkev je bila zgrajena zato, ker stara ni več mogla sprejeti številnih romarjev iz Nemčije, Nizozemske, Belgije, Italije, pa tudi iz vzhodne Evrope, ki so prihajali in še danes prihajajo v Heede.

Pokristjanjenje Emslanda

V Emslandu in okolici je seme evangelija zasejal sveti Liudger (rojen okoli leta 742 v Utrechtu, umrl 26. marca 809 v Billerbecku). Kot lahko razberemo iz kronik osmega stoletja, je kralj Frankov, kasnejši cesar Karel Veliki, ta območja kot misijonsko deželo podelil francoskim škofom in opatom. Tako so okoli leta 780 nastala tri misijonska območja, ki so se pozneje združila v škofijo Osnabrück. K njej so med drugim spadala misijonska središča Osnabrück, Meppen in Visbek (Oldenburg). Prvi škof škofije Osnabrück je postal sveti Wiho (okoli leta 803).

V letih od 750 do 800 po Kristusu so v Emslandu veselo oznanilo širili potujoči misijonarji iz Utrechta in Lütticha. Tudi sveti Bonifacij je misijonaril tam, preden so ga na binkošti leta 745 ali 755 umorili v sedanjem nizozemskem mestu Dokkum. Po letu 800 so se misijonarji ustalili. Sveti Liudger je okoli leta 800 ustanovil lasten samostan v Werdnu ob reki Ruhr, ki je služil kot misijonsko središče.